

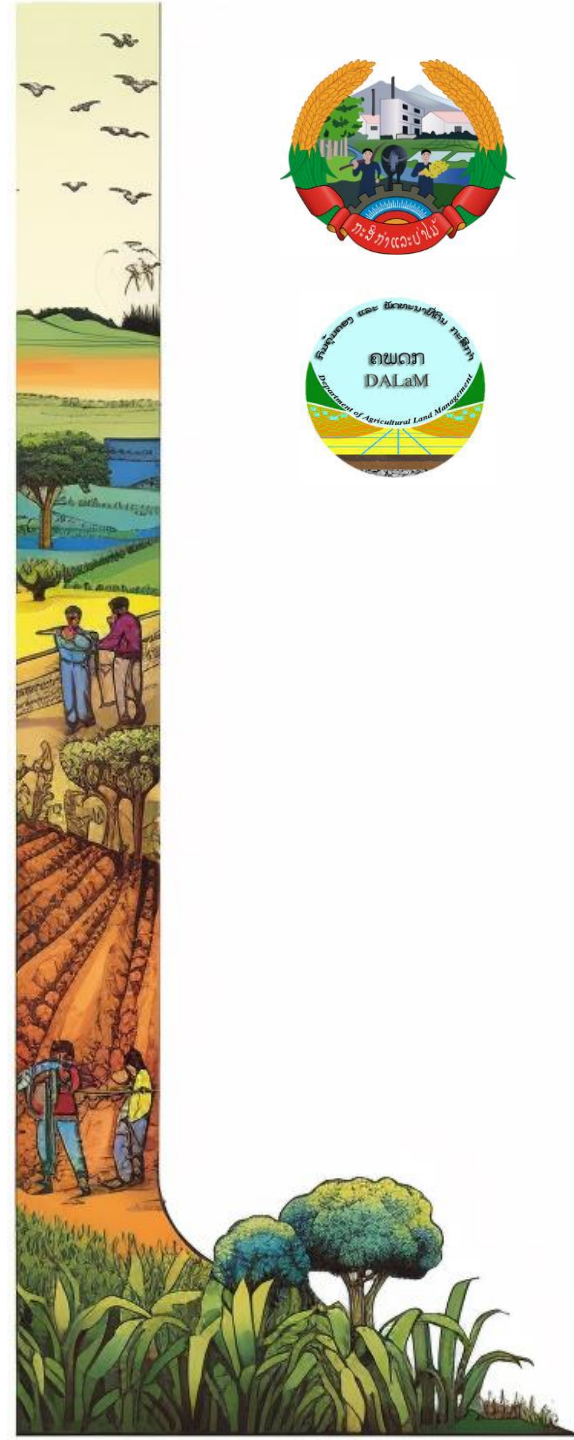
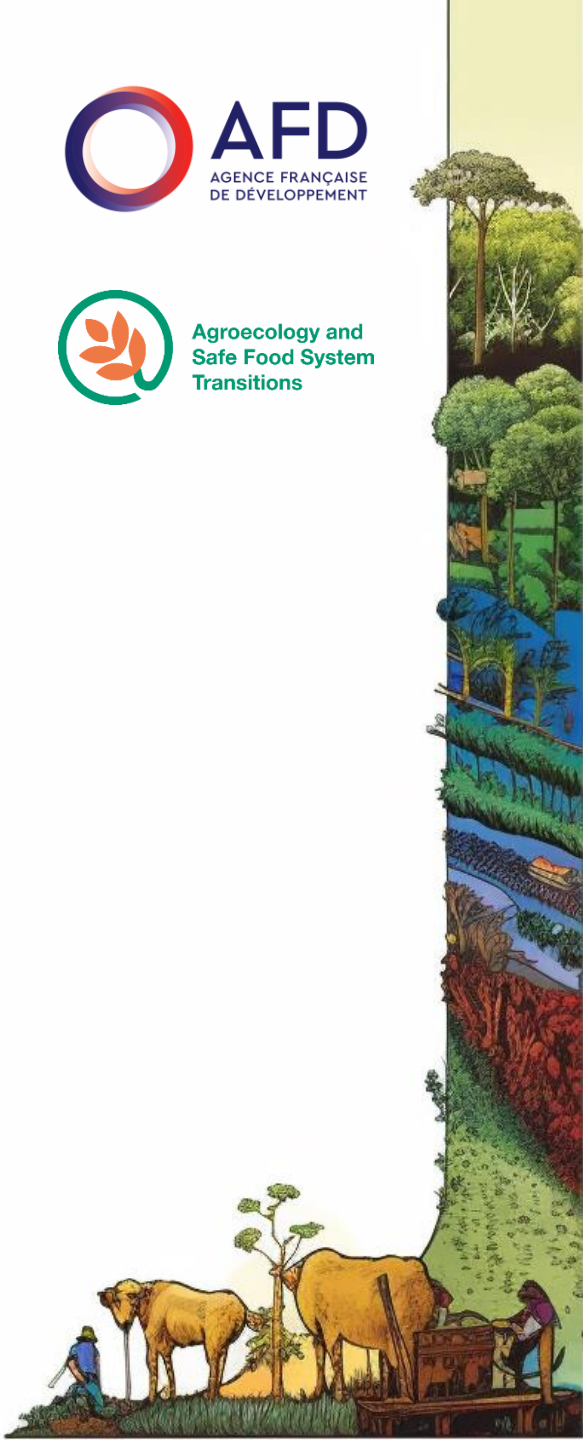
ໜ່ວຍງານຂະແໜງການຍ່ອຍນິເວດກະສິກໍາ (SSWG-AE)
 ກອງປະຊຸມຄັ້ງປະຖົມມະລືກ, 24 ພະຈິກ 2023
 ທີ່ສະໂມສອນກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ

ນິເວດກະສິກໍາ

ແນວຄວາມຄິດ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕົວ ຈິງ ແລະ ສິ່ງທ້າທ້າຍ ໃນ ສປປ ລາວ

Andrew Bartlett
 Senior Policy Adviser
 AFD / ASSET

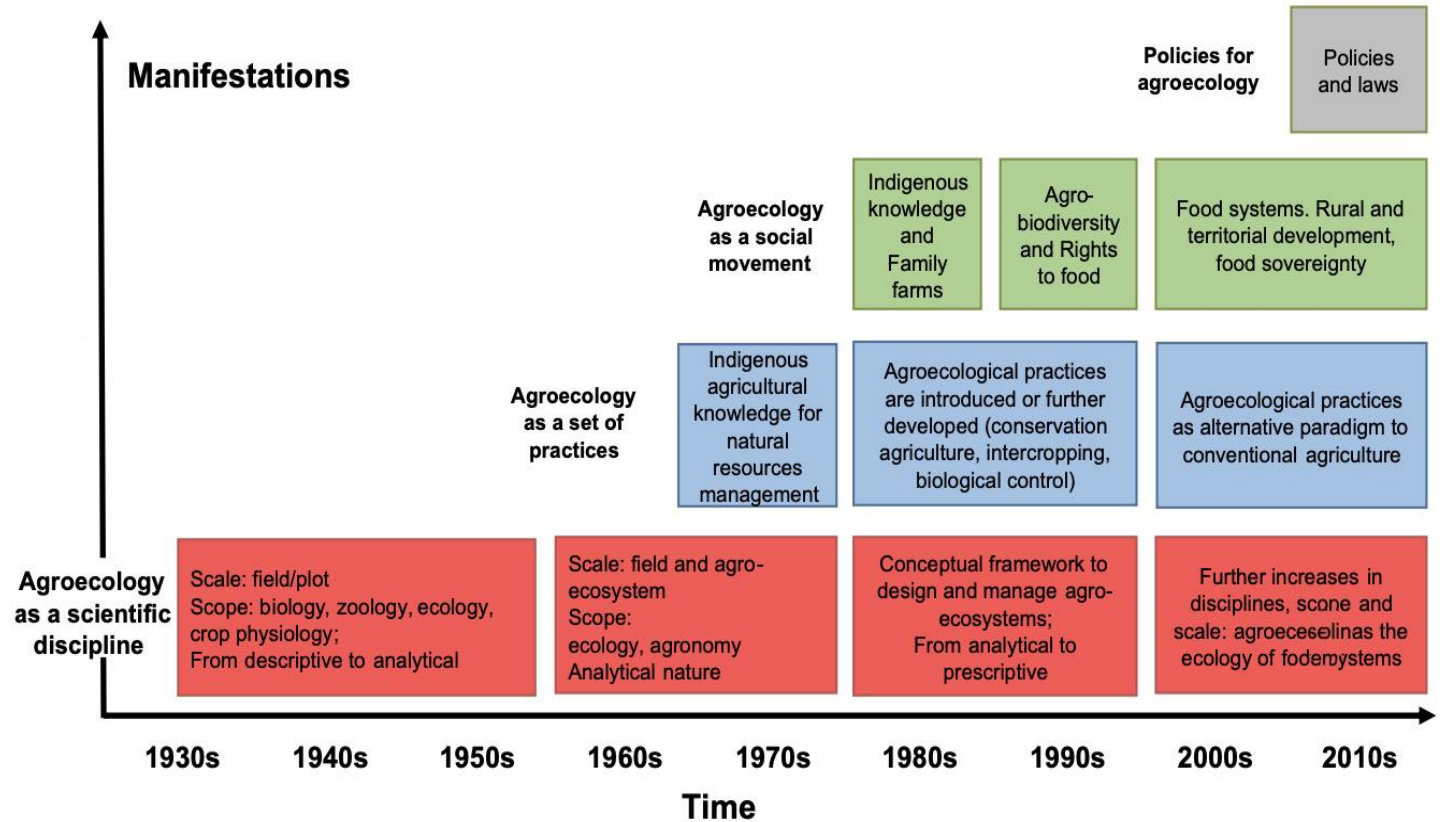
ເປັນຫຍັງພວກເຮົາຈຶ່ງຕ້ອງນຳໃຊ້ ນິເວດກະສິກຳ

- ການຫັນປ່ຽນຈາກກະສິກຳແບບອົງໃສ່ທຳມະຊາດ ມາເປັນກະສິກຳແບບການຄ້າ ແມ່ນໄດ້ເພີ່ມລາຍຮັບໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນລາວ.
- ແຕ່ສຳລັບເຕັກນິກການລົດແບບໃໝ່ ເປັນສາຍເຫດໃຫ້ດິນເສື້ອມໂຊມ, ສານຕົກຄ້າງຈາກຢາປາບສັດຕູພືດ ແລະ ຊີວະນາໆພັນຫຼຸດລົງ
- ໃນຂະນະດຽວກັນນັ້ນ, ປະເທດຍັງປະເຊີນໜ້າບັນຫາການຂາດສານອາຫານຂອງເດັກນ້ອຍ ແລະ ຄວາມທຸກຍາກຢູ່ຊົນນະບົດ
- ລະບົບກະສິກຳໃນປະເທດລາວ ຈະຕ້ອງໃຫ້ມີປະສິດທິພາບສູງ, ຮັບປະກັນສຸຂະພາບ ແລະ ມີຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມໜ້ອຍລົງ;
- ລັດຖະບານລາວ ມີນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມກະສິກຳສີຂຽວ ແລະ ຍືນຍົງ;
- ນິເວດກະສິກຳ ແມ່ນຈະມີບົດບາດສຳຄັນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດານະໂຍບາຍເຫຼົ່ານີ້, ເຊິ່ງແມ່ນເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການປ່ຽນແປງລະບົບຕ່ອງໂສ້ຂອງອາຫານ

ນິເວດກະສິກຳ ແມ່ນການພັດທະນາແນວຄວາມຄິດ

- ເມື່ອ 50 ປີກ່ອນ, AE ແມ່ນສາຂາວິທະຍາສາດ ທີ່ເນັ້ນໃສ່ການພົວພັນລະຫວ່າງອົງປະກອບຂອງລະບົບການປູກຝັງ (ເຊັ່ນ: ລະຫວ່າງພືດ ແລະ ສັດຕູພືດ)
- ໃນປັດຈຸບັນ, AE ຍັງຖືກເບິ່ງວ່າ “ວິທີທາງອອກແບບໃໝ່ຂອງລະບົບຕ່ອງໂສ້ຂອງອາຫານ, ເລີ່ມຈາກປູກຈົນຮອດຂອດອາຫານ, ເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍດ້ານນິເວດກະສິກຳ, ຄວາມຍືນຍົງທາງເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມ” (Gliessman 2016)
- ແນວຄວາມຄິດ ກະຍັງສືບຕໍ່ ໂຕ້ວາທິ ແລະ ຕີຄວາມໝາຍ

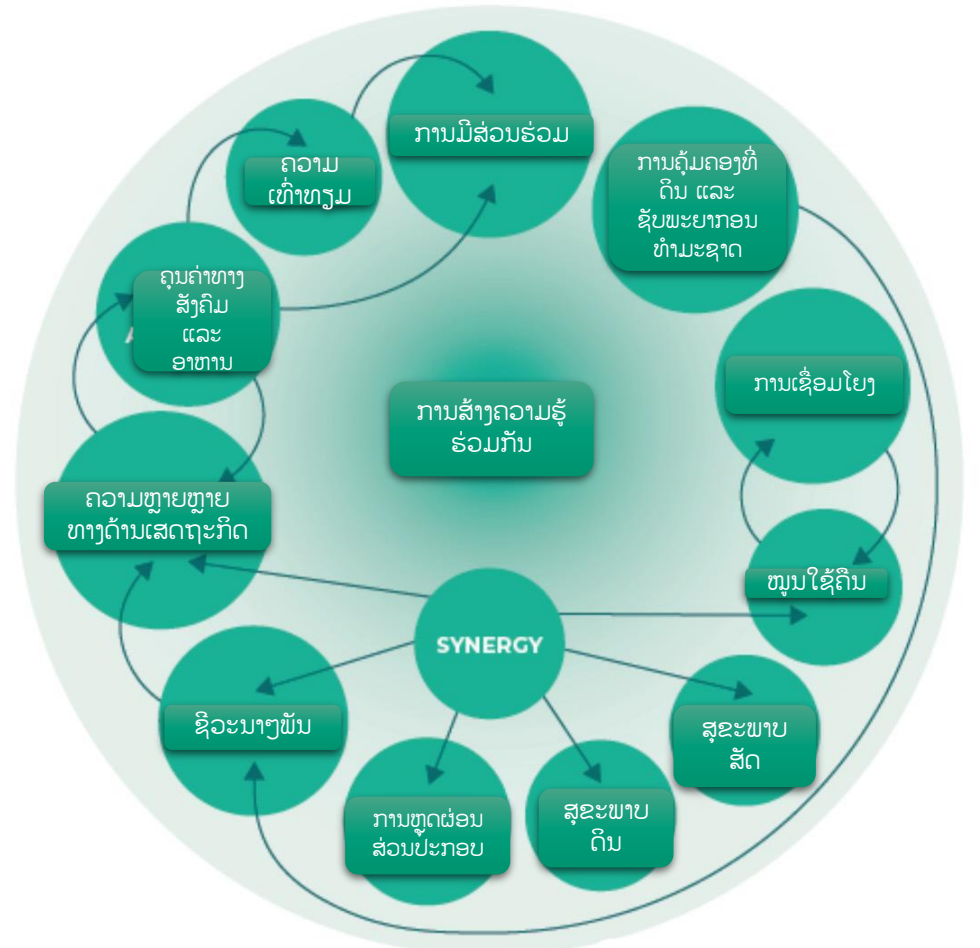

Wezel et al., 2020, ຫຼັກການພື້ນຖານ ແລະ ອົງປະກອບ ນິເວດກະສິກຳ ແລະ ຜົນກະທົບ ຕໍ່ການ ຫັນປ່ຽນ ລະບົບສະບຽງອາຫານແບບຍືນຍົງ. ການທົບທວນ

ຫຼັກການພື້ນຖານ ແລະ ອົງປະກອບ ຂອງ AE

10 ອົງປະກອບ ຂອງນິເວດກະສິກຳ: ອົງການອາຫານ ແລະ ການກະເສດ (FAO), 2018

13 ຫຼັກການ ຂອງນິເວດກະສິກຳ: ຄະນະຜູ້ຊ່ຽວຊານລະດັບສູງກ່ຽວກັບການຄ້າປະກັນສະບຽງອາຫານ ແລະ ໂພຊະນາການ (HLPE), 2019

ພວກເຮົາສາມາດເຮັດໃຫ້ງ່າຍຂຶ້ນບໍ່?

- ຂອບເຂດໂດຍລວມຂອງ 10 ອົງປະກອບ ແລະ 13 ຫຼັກການ ເຮັດໃຫ້ຄົນສ່ວນຫຼາຍມີຄວາມສັບສົນ.

ສະຫຼຸບແລ້ວ:

ນິເວດກະສິກໍາ ແມ່ນວິທີການລວມຂອງການວິເຄາະ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງ ຂອງລະບົບກະສິກໍາ ແລະ ລະບົບ ຕ່ອງໂສ້ອາຫານ ທີ່ເປັນບູລິມະສິດຂອງຄວາມຫຼາກຫຼາຍ ແລະ ການເຊື່ອມສານໃນທຸກລະດັບ ເພື່ອຮັບປະກັນ ໄດ້ຜົນໄດ້ຮັບ ທີ່ຍືນຍົງ ຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ, ສັງຄົມ ແລະ ເສດຖະກິດ

ຍັງມີຄວາມສັບສົນບໍ່?

ມີຫຼາຍວິທີທີ່ຈະນໍາໃຊ້ແນວຄວາມ
ຄິດນິເວດກະສິກໍາ ແລະ ຍັງມີ
ຫຼາຍນິຍາມ ເພື່ອຄວາມເຂົ້າໃຈ

ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກະສິກໍາແບບຍືນຍົງ

ການລ້ຽງປາໃນນາເຂົ້າ

ການຈັດການສັດຕູ
ພືດແບບປະສົມ
ປະສານ

ການຮັກສາແນວພັນ

ກະສິກໍາແບບ
ອະນຸລັກ

ພືດໝູນວຽນ

ການຜະລິດເຂົ້າແບບ
ກະເສດສູມ

ການພັດທະນາ ລະບົບກະສິກໍາ

ການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ
ແບບປະສົມປະສານ

ການພັດທະນາຕ່ອງ
ໂສ້ມູນຄ່າກະສິກໍາ
ອິນຊີ

ກະສິກໍາ-ປ່າໄມ້ຂອງ
ຊົນຊົນ

ການສຶກສາປັບໂຕຕໍ່ການ
ປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ

ການຫັນປ່ຽນລະບົບ ສະບຽງອາຫານ

ປະກອບສ່ວນຕໍ່
ການເຕີບໂຕ
ສີຂຽວ

ການເຊື່ອມໂຍງກະສິ
ກໍາ, ໂພຊະນາການ
ແລະ ສຸຂະພາບ

ການປົກປັກຮັກສາ
ຊີວະນາໆພັນ
ແລະ ນໍ້າ

ການເພີ່ມຂຶ້ນແຮງ
ງານໃນອຸດສະຫະ
ກໍາອາຫານ

ການຮຽນຮູ້ຈາກປະສົບການ

- ສໍາຄັນທີ່ສຸດ ແມ່ນຜູ້ຜະລິດ ແລະ ຜູ້ວາງນະໂຍບາຍ ສາມາດເຂົ້າໃຈ ໄດ້ເຖິງທ່າແຮງຂອງນິເວດກະສິກໍາ ແມ່ນການເບິ່ງຈາກປະສົບການ ຕົວຈິງ
- ແນວຄວາມຄິດນິເວດກະສິກໍາ ໄດ້ຖືກນໍາໃຊ້ໃນປະເທດລາວ ມາ ຫຼາຍກວ່າ 30 ປີ.
- ພວກເຮົາຄວນຈະຮຽນຮູ້ຈາກປະສົບການຕົວຈິງ:
 - ການປະຕິບັດ ແລະ ວິທີການໃດແດ່ ທີ່ຜະລິດຜົນປະໂຫຍດສູງ ສຸດ?
 - ເຕັກນິກໃດທີ່ໄດ້ຮັບການຂະຫຍາຍ ແລະ ຍືນຍົງ, ແລະ ເກີດ ຂຶ້ນແນວໃດ?
 - ແມ່ນຫຍັງຄືສິ່ງທ້າທາຍທີ່ໃຫຍ່ທີ່ສຸດ ແລະ ຈະຂ້າມຜ່ານມັນໄດ້ ແນວໃດ?
- ນີ້ແມ່ນບັນດາຄໍາຖາມ ທີ່ສະມາຊິກໜ່ວຍງານຂະແໜງການຍ່ອຍ ນິເວດກະສິກໍາ ຕ້ອງໄດ້ເອົາໃຈໃສ່.

ການປະຕິບັດຕົວຈິງຂອງ AE ໃນ ສປປ.ລາວ

ລະດັບການໃຊ້ງານ	ຜົນໄດ້ຮັບ ແລະ ຍຸດທະສາດ AE	ຕົວຢ່າງ: ການເຊື່ອມສານ ຈາກມື້ເລີ່ມຕົ້ນ
1. ເຕັກນິກ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກະສິກໍາແບບຍືນຍົງ	ການເພີ່ມສະມັດຕະພາບການຜະລິດ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນ ການນໍາໃຊ້ ປັດໄຈນໍາເຂົ້າ ໃນລະດັບເຂດການຜະລິດ ກໍ່ຄືຜົນ ຂອງການວິເຄາະລະບົບນິເວດກະສິກໍາ ແລະ ການນໍາໃຊ້ການ ຜະລິດແບບໃໝ່.	<ul style="list-style-type: none"> ການຈັດການສັດຕູພືດແບບປະສົມປະສານ (1996) ການຄຸ້ມຄອງ NTFPs (1996) ກະສິກໍາແບບອະນຸລັກ (2001) ລະບົບການຜະລິດເຂົ້າແບບກະເສດສຸມ(2001)
2. ພູມມິທັດ ວາງແຜນ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ລະບົບການຜະລິດກະສິກໍາແບບ ປະສົມປະສານ	ເພີ່ມສະມັດຕະພາບ ແລະ ຄວາມຍືນຍົງ ໃນລະດັບຊຸມຊົນ ໂດຍຜ່ານການຄຸ້ມຄອງທີ່ຫຼາກຫຼາຍ ແລະ ປະສົມປະສານ ໃນ ເຂດທີ່ດິນກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້	<ul style="list-style-type: none"> ລະບົບການປູກເຂົ້າແບບປະສົມປະສານ (1990) ການແບ່ງເຂດນິເວດກະສິກໍາ (2004) ຄູ່ມື PLUP (2009) ແຜນພັດທະນາກະສິກໍາ ທີ່ອີງໃສ່ຊຸມຊົນ (2015)
3. ຕະຫຼາດ ພັດທະນາຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ ສໍາລັບ ກະສິກໍາ “ສະອາດ”	ເພີ່ມລາຍຮັບ ໂດຍຜ່ານການສ້າງຕັ້ງກຸ່ມຊາວກະສິກອນ ທີ່ໄດ້ ຮັບໃບຢັ້ງຢືນ ການປະຕິບັດທີ່ສອດຄ່ອງກັບມາດຕະຖານຄວາມ ປອດໄພສະບຽງອາຫານ ແລະ ເອກະລັກຂອງຜົນຜະລິດ	<ul style="list-style-type: none"> ມາດຕະຖານກະສິກໍາອິນຊີລາວ (2005) ຕະຫຼາດກະສິກໍາອິນຊີນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ (2006) ສປປ.ລາວ ຮັບຮອງເອົາ ມາດຕະຖານກະສິກໍາທີ່ດີ ຂອງASEAN (2011) ຕົວຊີ້ວັດຢັ້ງຢືນ ເຂດການຜະລິດ (GI, 2016)
4. ອົງກອນ ສົ່ງເສີມກະສິກໍາແບບທໍາມະຊາດ ກຸ້ມຕົນເອງ ແລະ ສ້າງ ຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ຊາວກະສິກອນຂະໜາດນ້ອຍ	ປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ ແລະ ຄວາມສະເໝີພາບ ໂດຍຜ່ານການ ເກັບກໍາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ບົດບາດ ຂອງຜູ້ຜະລິດຂະໜາດນ້ອຍ ກໍ່ຄືຜູ້ວາງນະໂຍບາຍໃນການຄຸ້ມ ຄອງລະບົບກະສິກໍາ.	<ul style="list-style-type: none"> ເວທີສົນທະນາກະສິກໍາແບບຍືນຍົງ (SAF 1991) ເອກະສານສະບັບທໍາອິດ ຂອງ CBNRM (1993) ສະຫະກອນຜູ້ຜະລິດກາເຟ ພູພຽງບໍລິເວນ (2007) ເຄືອຂ່າຍຊາວກະສິກອນລາວ (2014)
5. ລະບົບສະບຽງອາຫານ ວິທີການລວມຂອງການຄຸ້ມຄອງການຜະລິດສະບຽງອາຫານ ແລະ ກ່ຽວພັນກັບການນໍາໃຊ້ທໍາແຮງຊັບພະຍາກອນທໍາມະ ຊາດ, ຈາກຂອດການຜະລິດສູ່ຂອດການບໍລິໂພກ	ປັບປຸງການຄ້າປະກັນສະບຽງອາຫານ, ໂພຊະນາການ ແລະ ການປັບຕົວ ຕໍ່ຜົນກະທົບ ດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ເສດຖະກິດ ທົ່ວປວງຊົນ ໂດຍຜ່ານຮ່ວມມືຈາກຫຼາຍຂະແໜງການ / ຫຼາຍ ຝ່າຍ	<ul style="list-style-type: none"> ການອ້າງອິງທໍາອິດ ກ່ຽວກັບລະບົບນິເວດ, ຊີວິດການເປັນຢູ່ ແລະ ລະບົບສະບຽງອາຫານ ໃນການສຶກສາດຽວກັນໃນປະເທດ ລາວ (2001) ການເຊື່ອມສານກະສິກໍາ, NRM ແລະ ໂພຊະນາການ (LANN 2008) ການປັບປຸງການປັບໂຕຂອງຂະແໜງກະສິກໍາ ຕໍ່ການຜົນກະທົບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (IRAS 2011)

ພູມສັນຖານ ແມ່ນລະດັບສໍາຄັນໃນລະບົບ

- ລະບົບພູມມິທັດ ແມ່ນລະບົບຕ່ອງໂສ້ອາຫານ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການເຮັດນິເວດກະສິກໍາ ທີ່ເຂົ້າໃຈໄດ້ງ່າຍທີ່ສຸດ;
- ຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງດ້ານ ພູມມິທັດ ແລະ ການສົມທົບ ລະຫວ່າງ ອົງປະກອບ ຂອງພູມມິທັດ, ທີ່ມີການພົວພັນຢ່າງຈະແຈ້ງ ກັບຄວາມຍືນຍົງທາງດ້ານນິເວດກະສິກໍາ;
- ພ້ອມກັນນີ້, ການຄຸ້ມຄອງ ພູມມິທັດ ຮຽກຮ້ອງການຮ່ວມມືຈາກຫຼາຍຂະແໜງການ, ສະນັ້ນ ການສະໜອງ ຂອງຊາວກະສິກອນຂະໜາດນ້ອຍຂອງການເກັບກໍາການປະຕິບັດ ທີ່ຈໍາເປັນໃນທົ່ວລະບົບສະບຽງອາຫານ;
- ວິທີການດ້ານພູມມິທັດ ໄດ້ຖືກນໍາໃຊ້ໃນປະເທດລາວ ຫຼາຍກວ່າ 30 ປີ. ການວິເຄາະປະສົບການນີ້ຈະຊ່ວຍໃຫ້ສະໜັບສະໜູນໃຫ້ປົດລ່ອກໃນລະດັບທີ່ສູງຂຶ້ນເພື່ອໃຫ້ສະດວກໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
- ໃນຖານະເປັນປະທານຂອງ SSWG-AE, ກົມຄຸ້ມຄອງ ແລະ ພັດທະນາທິດິນກະສິກໍາ (DALaM) ແມ່ນມີຕໍາແໜ່ງເພື່ອປະສານງານການວິເຄາະນີ້.

ລະດັບການໃຊ້ງານ

1. ເຕັກນິກ

ການນໍາໃຊ້ແນວທາງປະຕິບັດດ້ານກະສິກໍາແບບຍືນຍົງ

2. ພູມສັນຖານ

ການວາງແຜນ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ຂອງລະບົບການເຊື່ອມໂຍງກະສິກໍາ

3. ຕະຫຼາດ

ການພັດທະນາຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ ສໍາລັບ ກະສິກໍາ "ສະອາດ"

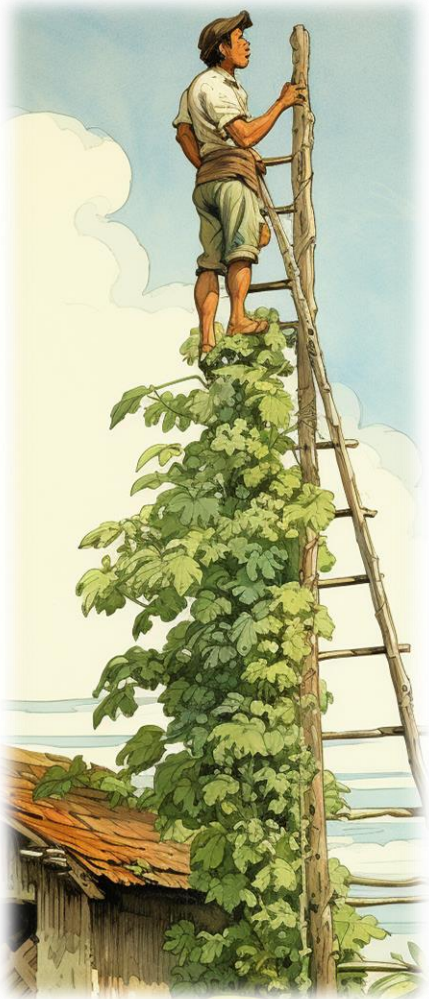
4. ອົງກອນ

ການສົ່ງເສີມ ເອກະລາດດ້ານສະບຽງອາຫານ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ/ອໍານາດ ໃຫ້ຊາວກະສິກອນຂະໜາດນ້ອຍ

5. ລະບົບສະບຽງອາຫານ

ວິທີການລວມຂອງການຄຸ້ມຄອງການຜະລິດສະບຽງອາຫານ ແລະ ຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ຈາກຜົນຜະລິດສູ່ການບໍລິໂພກ

ບາງບົດຮຽນ ຈາກປະສົບການທີ່ຜ່ານມາ

- ນິເວດກະສິກໍາ ບໍ່ແມ່ນແນວຄິດໃໝ່. ປະເທດ ສປປ ລາວ ມີປະສົບການຫຼາຍໃນດ້ານນີ້;
- ເຕັກນິກ ແລະ ວິທີການ ຕ່າງໆ ໄດ້ຖືກປະຕິບັດ, ເໝາະສົມກັບລະບົບການປູກພືດທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ແລະ ລະດັບຄວາມແຕກຕ່າງ ຂອງສະບຽງອາຫານ
- ປະສົບການນີ້ ມັກຈະຂຶ້ນກັບການສະໜັບສະໜູນພາຍນອກ. ຄວາມຍືນຍົງກະສິກໍາ ບໍ່ໄດ້ຍືນຍົງຕະຫຼອດໄປ;
- ອົງກອນທີ່ຄວາມຊໍານານ ໄດ້ຖືກເກັບຮັກສາ ແລະ ແບ່ງປັນ/ແລກປ່ຽນ, ເຊິ່ງມັກເຮັດຈະຜ່ານ CSOs ແລະ ເຄືອຂ່າຍຊາວກະສິກອນ ເຊັ່ນ: SAF-SAEDA ແລະ ເຄືອຂ່າຍຊາວກະສິກອນ;
- ໄດ້ຮັບການເອົາໃຈໃສ່ຫຼາຍກວ່າດ້ານວິຊາການນິເວດກະສິກໍາ ຫຼາຍກວ່າດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ເຊັ່ນ: ລາຍຮັບ, ຄວາມພ້ອມແຮງງານ ແລະ ບົດບາດຍິງ-ຊາຍ;
- ມີບັນດານະໂຍບາຍ ແລະ ມາດຕະຖານ ທີ່ສະໜັບສະໜູນ AE ໃນລະດັບປະເທດ, ແຕ່ການບັງຄັບໃຊ້ຍັງບໍ່ເຂັ້ມງວດໃນຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ເຊິ່ງສົ່ງຜົນກະທົບໃຫ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທີ່ບໍ່ສອດຄ່ອງ;
- ຕ້ອງມີຄວາມພະຍາຍາມຫຼາຍກວ່າເກົ່າ ເພື່ອເຂົ້າຮ່ວມກັບພາກເອກະຊົນ. AE ມັກຈະຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນ “ຟອງສີຂຽວ” ທີ່ມີຜົນກະທົບເລັກໜ້ອຍ ຕໍ່ການຜະລິດກະສິກໍາເປັນສິນຄ້າຂະໜາດໃຫຍ່.

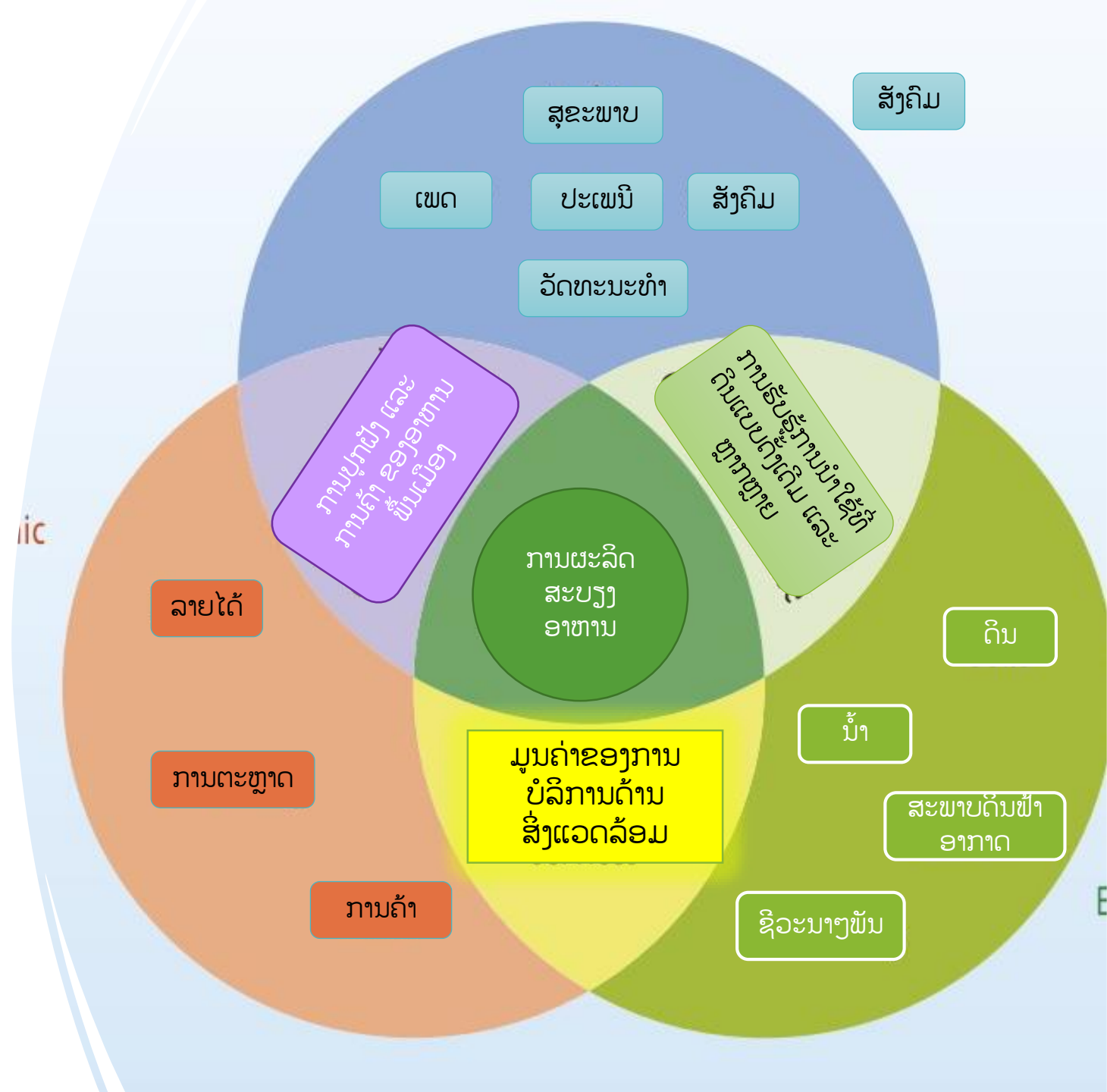
ສິ່ງທ້າທາຍ ທີ 1: ຍົກສູງຜົນປະໂຫຍດດ້ານ ເສດຖະກິດ

- SSWG-AE ຈະຕ້ອງສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ວິທີການດ້ານພູມມິທັດ ກັບ AE ຈະເປັນຄໍາຕອບຕໍ່ບຸລິມະສິດລັດຖະບານໃນການພັດທະນາຂະແໜງການກະສິກໍາ;
- ການປະກອບສ່ວນຂອງ AE ໃນການຄໍ້າປະກັນສະບຽງອາຫານ ແລະ ຄວາມຍືນຍົງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແມ່ນຊັດເຈນ, ແຕ່ການປະກອບສ່ວນໃນການຂະຫຍາຍຕົວເສດຖະກິດ ແມ່ນຍາກທີ່ຈະພິສູດ;
- *SSWG-AE ຕ້ອງການທີ່ຈະລວບລວມທັກຖານ ທີ່ AE ສາມາດສົ່ງຜົນຕໍ່ຜົນປະໂຫຍດທາງເສດຖະກິດ ໃນດ້ານຈ້າງງານ, ລາຍໄດ້ ແລະ ການລົງທຶນ.*

ສິ່ງທ້າທາຍ ທີ 2: ການດໍາເນີນງານລະຫວ່າງ ຂະແໜງການ

- ການຫັນປ່ຽນລະບົບຕ່ອງໂສ້ອາຫານ ແມ່ນສິ່ງທ້າທາຍຫຼາຍດ້ານ ແລະ ຫຼາຍຂະແໜງການ;
- ອົງການ/ຫ້ອງການ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດແຂ່ງຂັນ ແມ່ນອຸປະສັກຕໍ່ການປະສານງານ;
- **ການເຈລະຈາຫຼາຍຝ່າຍ ແມ່ນມີຄວາມສໍາຄັນ. SSWG-AE ຈະຕ້ອງຫຼີກລ້ຽງການກາຍເປັນເວທີເພື່ອສະແດງການດໍາເນີນງານຂອງໂຄງການໃດໜຶ່ງ, ກົມໃດໜຶ່ງ ຫຼື ກະຊວງໃດໜຶ່ງ.**

ສິ່ງທ້າທາຍ ທີ 3: ການເຊື່ອມສານ ກັບພາກພື້ນ

- ແນວຄວາມຄິດຂອງລະບົບອາຫານແຫ່ງຊາດ ແມ່ນມີຈຳກັດ;
- ປະເທດລາວ ເປັນທັງຜູ້ສົ່ງອອກ ແລະ ນຳເຂົ້າ ຜະລິດຕະພັນອາຫານ. ຂະແໜງການແມ່ນຮູບແບບການລົງທຶນຈາກປະເທດເພື່ອບ້ານ;
- ຖ້າ AE ຈະເປັນ “ວິທີການອອກແບບໃໝ່ລະບົບສະບຽງອາຫານ” ມັນຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການປະສານງານໃນທົ່ວພາກພື້ນ.
- ໜ່ວຍງານຂະແໜງການຍ່ອຍນິເວດກະສິກຳ ນີ້ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບການເຊື່ອມໂຍງຢ່າງຕັ້ງໜ້າ ກັບຄວາມພະຍາຍາມທີ່ຄ້າຍຄືກັນໃນປະເທດເພື່ອບ້ານ . ແນວຄວາມຄິດລິເລີ່ມນິເວດກະສິກຳ ຂອງສປປ.ລາວ (LICA) ແມ່ນການເຊື່ອມໂຍງທີ່ສຳຄັນ.

ຂອບໃຈ